

[Kurt Hansen]

les velegnet, hvis der skulle opstå konfliktsituationer, og først og fremmest er det et egnet instrument imod landets befolkning i sådanne konfliktsituationer, altså arbejderopstande, fabriksbesættelser, konflikter og til almindelig spionage imod, hvad der kaldes femtekolonnevirksomhed, landsforræderi, eller hvad man vil. Det vil reelt sige udspionering af de socialistiske kræfter. Det er naturligvis ikke gættteri det her, det er nemlig klart formuleret i den gamle hjemmeværnsbestemmelse, hvor det under forhøjet beredskab var anført, at strejker og uro på arbejdspladser forårsaget af bagateller og afholdelse af møder i private hjem, ensomt liggende bygninger eller ubeboede steder lynhurtigt skulle rapporteres. Hjemmeværnets opgave synes meget klar.

Man ser også, at der oprettes firmakompagnier, som er sammensat af de ansatte på en virksomhed, og som i øvrigt ikke har nogen opgaver sådan umiddelbart i forhold til firmaet, men står under kommando af hjemmeværnsregionen. Det er det formelle. Realiteten er selvfølgelig, at i det øjeblik det er nødvendigt, har man et effektivt redskab, som man kan sætte ind på den pågældende virksomhed. Det samme med institutionskompagnerne, som er oprettet i forbindelse med en overenskomst mellem hjemmeværnet og f. eks. DSB og teleadministrationen. Der har man oprettet disse institutionskompagnier, der har til opgave at sikre de pågældende institutioners drift i krigstid.

Vi mener, det er klart, at militarismen, som den former sig globalt og lokalt, har de opgaver, som vi har nævnt, først og fremmest at bekæmpe de indre fjender. En ting, der er meget glædelig, er, at værnepligtsprogrammet, som er vedtaget på et landsmøde for de værnepligtige i oktober 1978, klart siger, at de værnepligtige ikke ønsker, at militæret skal indsættes i arbejdsconflikter. Det er måske noget, der kommer lidt på tværs af de udtalelser, som statsministeren kom med i et svar til hr. Tyroll fra vores folketingsgruppe. Statsministeren sagde: »Regeringen forventer i øvrigt, at der af parterne i en konflikt tages hensyn til, at forsyninger med livsvigtige varer m. v. kan foregå uhindret mellem de forskellige landsdele. Skulle denne forventning blive gjort til skamme, må regeringen naturligvis overveje, hvorledes man mest hensigtsmæssigt kan afhjælpe den op-

ståede situation. Her kan i fornødent fald blive behov for at lade forsvarrets særlige materiel eller specialuddannet personel indgå i den bistand, de civile myndigheder skal yde.« Det er klart, at der kan være tale om set ud fra statsministerens synspunkt, at militæret vil blive sat ind i forskellige former for situationer, som kan opstå som følge af arbejdsconflikter. Det er meget væsentligt at notere sig, at de værnepligtige har sagt nej til at lade sig bruge ikke bare som direkte sat ind imod strejkende arbejdere for at nedkæmpe dem, men bestemt også til at optræde som skruibrækkere over for de folk, som er ude i en bestemt kamp.

Noget andet, som er værd at hæfte sig ved under en sådan debat, er, at der sker en stadig stigende militarisering af den danske industri. Kampfly giver ordrer til næsten 1 mia kr., skriver Berlingeren med begejstring den 30. december 1978.

Vi ved også, at den amerikanske forsvarsminister, Brown, netop har været på et besøg i Seoul i Sydkorea, hvor det er aftalt, at USA skal levere 60 F-16 fly som et led i moderniseringen af denne marionetregerings hær. Det kunne godt være, at P. Udsen i Grenå skulle til at levere våbendele til Park Chung Hees hær.

Der er et par spørgsmål, som jeg godt vil stille forsvarsministeren i forbindelse med de mere jordnære problemer, som de værnepligtige står over for herhjemme. De værnepligtige har på det seneste været udsat for forskellige former for, hvad jeg vil kalde overgreb på demokratiske rettigheder. Man har set, at talsmandsinstitutionen på flere leder er blevet indsnævret, man har set, at et blad som Soldaten skal censureres og lægges i meget faste rammer osv. Derfor vil jeg godt spørge forsvarsministeren, hvorfor de værnepligtiges forretningsudvalg ikke må besøge de forskellige valggrupper, som de f. eks. er blevet nægtet adgang til konkret på Sjølsmark kaserne, i Randers og i Holstebro. Hvorfor skal alle skrivelser fra de værnepligtiges forretningsudvalg godkendes, før de udsendes? Hvorfor må forretningsudvalget ikke gennem de almindelige kanaler indkalde til f. eks. regionsmøder, hvor talsmandsproblemer og faglige problemer kan diskuteres? Er det ligeledes i samarbejdets ånd, at forsvarskommandoen har udsendt en skrivelse sidste efterår, som er fortroligt stemplet, til alle tjene-